

[Alfred Hansen]

man havde garanti for, at de statsgaranterede lån ville blive ændret til statslån, som var rente- og afdragsfrie. Da vi er enige i, at man skal fjerne sig mere og mere fra stipendierne og gå over til statslån, kan vi have nogen sympati for forslaget, men konklusionen må være, at vi undlader at stemme.

Ændringsforslag nr. 6 vil vi stemme for, mens vi vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 7. Man ønsker grænsen for hensyntagen til formuen forøget fra de 300.000 kr., som er nævnt i lovforslaget. Der er ikke tale om, at man vil ændre kriteriet vedrørende indtægterne med hensyn til tildeling af stipendier. Hvis der havde været større beløb til rådighed, så ville det i større udstrækning have haft vores interesse, idet vi ønsker, at man totalt fjerner hensyntagen til forældrenes skattepligtige forhold. Vi vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 7.

Vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 8. Vi mener, at man i højere grad, end tilfældet er, vil presse de unge til at blive hjemme, idet man ligesom sætter lokkemad ud for de unge: hvis I bliver boende hjemme fremfor at søge ud og være selvstændige, så skal I nok få lidt flere penge, men til gengæld får I ikke så meget, hvis I er udeboende. Vi mener, at beløbet sådan set måske nok burde være det samme, selv om vi erkender, at udgifterne, hvis man er hjemmeboende, er mindre, end hvis man har etableret sig selvstændigt. Men det ville være helt urimeligt, om man ad denne vej forsøgte at presse endnu flere unge til at blive hjemme mod deres ønske. Det er nok en kendsgerning, at mange unge – og det er der ikke noget foruroligende eller mærkværdigt i – omkring 18–20–22 års alderen føler sig mere og mere som selvstændige individer og derfor gerne vil have deres eget hjem. Det vil vi gerne bidrage til at de kan få. Så vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 8.

Vi vil stemme for ændringsforslag nr. 10 og 11 i overensstemmelse med de bemærkninger, jeg har gjort om de øvrige ændringsforslag fra det konservative folkeparti.

Om vore egne ændringsforslag, nr. 4 og 5, skal jeg sige: vi havde haft lyst til at stille langt flere ændringsforslag, f.eks. gående ud på, at man kunne få stillet større beløb til rådighed osv. Vi har imidlertid nøjedes med at koncentrere os om at få alle uddannelses-

søgende over 18 år fuldstændig frigjort fra forældrenes skattepligtige forhold, såvel indtægt som formue, ved tildeling af stipendier. Vi mener, den nuværende ordning er nedværdigende, er diskriminerende over for de unge, under ingen andre forhold i tilværelsen er de unge så afhængige af forældrenes situation som netop ved tildeling af uddannelsesstøtte. Vi har heldigvis fået både myndighedsalder og valgretsalder nedsat til 18 år, men på uddannelsesområdet fastholder man stædigt, at de unge så sandelig stadig er afhængige af forældrene.

Vi finder, det er urimeligt, og vi konstaterer, at det kun er et spørgsmål om vilje fra regeringens side at gøre totalt op med dette oldordnede princip.

Det har endvidere vist sig, at den nuværende støtte bevilges på et meget tvivlsomt grundlag, idet udgangspunktet er forældrenes skattepligtige indtægt og ikke bruttoindtægten. Havde det været bruttoindtægten, kunne der måske være en rimelighed i det, men vi ville alligevel fra retsforbundets side synes, det ville være forkert. At det er den skattepligtige indtægt, må vi vende os kraftigt imod.

Vi ved jo godt, at det ikke er alle, der har evner og kræfter til at få reduceret den skattepligtige indtægt ved hjælp af store fradrag på selvangivelsen. Det er i højere grad forældrenes evne til at beskære den skattepligtige indtægt, der bliver afgørende for, hvor meget deres børn skal have i uddannelsesstøtte, end det er, hvad de reelt har at disponere over. Det er jo ikke arbejderfamilien, hvor manden og konen bor på tredje sal og måske tjener deres to gange 70.000 kr., som lukrerer på dette her. Nej, der er tale om, at folk med nulindtægter kan få maksimal støtte til deres børn.

Vi finder, det er urimeligt både ud fra en økonomisk og så sandelig også ud fra en menneskelig og en selvstændighedsbetragtning.

Det har nu vist sig gennem de ordførere, der har kommenteret disse ændringsforslag, at der ville kunne skabes et ret så markant flertal, ja, næsten en enstemmig tilslutning til noget sådant, hvis blot regeringen var villig til at støtte forslagene.

Hr. Jimmy Stahr gav på socialdemokratiets vegne udtryk for megen sympati for forslaget, og det takker jeg da for; nu er det jo